

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

Projektą rėmė:
ES programa *Kūrybiška Europa*,
Lietuvos kultūros taryba

Leidėjas (vykdytojas): *Poetinis Druskininkų ruduo*
www.pdr.lt

Iš švedų k. vertė *Zita Mažeikaitė* ir *Jennifer Hayashida*
Redagavo *Palmira Mikėnaitė*

Apipavidalino *Tomas S. Butkus*
vario burnos | idėjų dirbtuvės
www.varioburnos.com

Tiražas: 1000 egz.
Išleista 2016 m. rugsėjo 1 d.

© *Athena Farrokhzad*, **Vitsvit** (Bonniers förlag, 2013)
© Translated by *Jennifer Hayashida* and *Zita Mažeikaitė*
© Photograph by *Khashayar Naderhvandi*

ISBN 978-609-95766-0-2

ATHENA

FARROKHZAD

— — —

SVERIGE

VITSVIT

Min familj anlände hit i en marxistisk idétradition

Min mor fyllde genast huset med prydnadstomtar
Vägde plastgranens för- och nackdelar mot varandra
som om problemet vore hennes

På dagarna skiljde hon mellan långa och korta vokaler
som om ljuven som kom ur hennes mun
kunde tvätta olivoljan ur huden

Min mor lät blekmedlet rinna genom syntaxen
På andra sidan skiljetecknet blev hennes stavelser vitare
än en norrländsk vinter

Min mor byggde oss en framtid av livskvantitet
I förortsvillans källarförråd radade hon upp konservburkar
som inför ett krig

På kvällarna letade hon recept och skalade potatis
som om det var hennes historia som fanns chiffererad
i Janssons frestelse

Tänk att jag sög på de brösten
Tänk att hon stoppade sitt barbari i min mun

Min mor sa: Det verkar som att det aldrig föresvävat dig
att det är ur ditt namn civilisationen stammar

Min mor sa: Mörkret i min mage är det enda mörker du behärskar

Min mor sa: Du är en drömmare född att vrida raka ögon sneda
Min mor sa: Om du kunde betrakta omständigheterna som förmildrande
skulle du låta mig komma lindrigare undan

Min mor sa: Underskatta aldrig vilka besvär människor gör sig
för att formulera sanningar som är möjliga för dem att uthärda
Min mor sa: Du var inte livsduglig ens från början

Min mor sa: En kvinna grävde ut sin mors ögon med fingrarna
så att modern skulle slippa se dotterns förfall

Min far sa: Du har en dragning åt metafysik
Ändå skolade jag dig i produktionens beskaffenhet
när dina mjölkttänder var intakta

Min mor sa: Din far levde för den yttersta dagen
Din mor likaså, men hon tvingades till andra ambitioner

Min mor sa: I din fars sömn blir ni avrättade tillsammans
I din fars dröm bildar ni en genealogi av revolutionärer

Min far sa: Din mor matade dig med importerade silverskedar
Din mor var överallt i ditt ansikte
kammade frenetiskt ut lockarna

Min mor sa: I en livstid avundades jag din fars trauman
tills jag insåg att mina egna var långt mer anmärkningsvärda

Min mor sa: Jag har spenderat en förmögenhet på dina pianolektioner
Men på min begravning kommer du att vägra spelapå

Min mor tog drömmen ur min fars hand och sa:
Du blir inte sötare av allt socker
Gå ett varv kring huset innan du tar insulinsprutan

Min far sa: Jag har levt mitt liv, jag har levt mitt liv
jag har gjort min beskärda del
Nu återstår intet av ungdomens sötebrödsdagar

Min mor sa till min bror: Ta dig i akt för främlingar
Minns att du ingenting har att återvända till
om de skulle bli fientliga

Min bror sa: Jag hade en så underlig dröm
Att gryningen dog i mina ögon innan sömnen skingrats
En mänsklighet av socker och slakt
När jag tog farväl av ljuset visste jag allt

Min mor sa: Ur cellernas delning
ur ett genetiskt material
ur din fars huvud
Men inte ur mig

Min far sa: Ur civilisationernas kamp
ur en grundläggande antagonism
ur mitt trötta huvud
Men inte ur henne

Min far sa: Om det gick att tävla i martyrskap skulle din mor göra allt
för att förlora

Min mor sa: Hjärtat är inte som knäet som kan böjas av fri vilja

Min far sa: Även den tupp som inte gal får se solen stiga

Min mor sa: Men om hönan inte värper serveras hon själv till middag

Min far sa: Din bror rakade sig innan skägget börjat växa
Din bror såg terroristens ansikte i spegeln
och önskade sig en plattång i julklapp

Min bror sa: Någon gång vill jag dö i ett land
där människor kan uttala mitt namn

Min bror sa: Tro inte att det står i din makt att erbjuda mig något

Min far sa: Vems far är det du skildrar

Min mor sa: Vems mor är det du skildrar

Min bror sa: Vilken bror är det som åsyftas

Min mormor sa: Om du inte hackar klart grönsakerna snart blir
det ingen middag

Min far sa: Åt de som har ska vara givet
och från de som saknar ska ännu mer tas

Min mor sa: Ta lite mer mjölk innan den härsknar

Min mor sa: Visst vore det underligt att känna
en enda natt som denna
mitt språk i din mun

Min far sa: En sked för bödlarna
en sked för befriarna
en sked för de hungrande massorna
Och en sked för mig

Min mor räckte glaset till sin mor och sa: Nu är vi kvitt
Här har du mjölken tillbaka

Min mormor sa: Din mor härstammar från den uppgående solen
Hon fick namn efter blomsterknoppen för hon föddes på våren
Din mor gav dig namn efter en krigerska för att utrusta dig för vintern

Min mormor sa: I Marghacho om våren växte myntan längs med bäckarna
Förtäljer dikten du skriver någonting om detta
Min mormor sa: Din osnutna lilla byracka
Kom hit ska jag ta dina mått och sticka dig en ylletröja

Min mor sa: Om vi möts igen ska vi låtsas att vi inte kände varandra
när du var hungrig och det var jag som bar på mjölkenv

Min bror sa: Svarta gryningsmjölk, vi dricker dig om natten

Min bror sa: Det förflutna är ett övergrepp som aldrig ska fullbordas

Min mor sa: Skriv så här
För mina utsiktens skull offrade min mor allt
Jag måste bli henne värdig
allt jag skriver ska vara sant

Min mormor sa: Skriv så här
Mödrar och språk liknar varandra
i det att de oupphörligen ljuger om allt

Min mor sa: Alla familjer har sina berättelser
men för att de ska fram krävs någon
med en särskild vilja att vanställa

Min mor sa: Du förvanskar skadan med din olyckliga lögn
Det finns en stumhet som inte kan översättas

Min bror sa: Det är alltid något ofullkomligt som förblir ofrånkomligt
Det är alltid något ofullständigt som fattas

Min mor sa: Din familj ska aldrig återhämta sig från lögnen som förpliktigar
Min far sa: Din familj ska aldrig återvända till hustaken när det svalnar
Min bror sa: Din familj ska aldrig återuppstå som rosor efter en brand

Min mormor sa: Det finns en tid för allt under himlen
tid att återvända till hustaken när det svalnar

Min mormor sa: Pistagenötter till den tandlösa
radband till den gudlösa
mattor till den hemlösa
och en mor till dig

Min far sa: Arbete till de arbetslösa
löner till de lönlösa
papper till de papperslösa
och en far till dig

Min bror sa: Sladdar till det trådlösa
organ till det kroppslösa
transfusioner till det hjärtlösa
och en bror till dig

Min mor sa: Syrgas till den livlösa
vitaminer till den håglösa
proteser till den benlösa
och ett språk till dig

Min mor sa: Jag ska återta det som tillhör mig
Du ska möta döden berövad på språk
Mållös är du kommen, mållös ska du ga

Min far sa: Jag skrev om bröd och rättvisa
och så länge den utsultne kunde läsa
gjorde mig typsnittet detsamma
Min far sa: Seriferna sticker i mina fingrar

Min far sa: Hur mycket motstånd kan människofettet bära
innan piskrappen permanentas
Min far sa: Om du glömmer bort alfabetet
hittar du det på min ryggstavla

Min far sa: Först när du förlåter den som angett dig vet du vad våld vill säga

Min far sa: Det fanns de som avrättades i gryningen innan sömnen skingrats
Min mor sa: Det fanns de som fick betala för kulorna
för att få begrava sina döttrar

Min mor sa: In i vilken segrares natt slungade denna seger oss

Min far sa: Din morbror fanns med på en knastrande telefonlinje
Din morbror raffinerade sina liknelser med varje piskrapp

Min bror sa: Begrav mig inte här
Begrav mig där piskorna är virtuella

Min morbror sa: Allting kommer du att glömma
utom minnet som du alltid kommer att minnas
Jag minns att innan kriget tuggade soldaten med mina tänder
Agitatorn skrek med min hal

Min morbror sa: För mina sluttande axlars skull
för mitt ständiga leende
För denna stenhögs skull som en gång var mitt hus

Min morbror sa: Finns det någon pöl där kriget inte tvättat sina blodiga händer

Min morbror sa: Det fanns de som avrättades i varje soluppgång
Det fanns de som stannade kvar och såg domsluten verkställas

Min mor sa: Varför åkallar de gud från hustaken
Har de glömt att det var gud som höll i piskan
när deras mödrar torterades

Min mor sa: Visa mig den som bebor sitt ansikte
så ska jag visa dig den som inget ansikte förtjänar

Min bror sa: Jag vill veta vem som förnedrades för min skull
Vilka affiniteter jag gjort mig skyldig till
och vilka repressalier som väntar

Min bror sa: Det finns en slakt som alltid ska pågå för ett tecken
ingen kan minnas

Min morbror sa: Vad ska det bli av oss sedan vi utkämpat vår befrielse
med samma medel som hållit oss fångna

Min far sa: Kroppar utan klarhet, kroppar utan skugga

Min bror sa: Vanan att knäböja ska ersättas av glädjen att befalla

Min far sa: Det finns ett krig som utspelar sig i innanmätet
Det finns en fiende som störtar fram ur mina händer och läppar

Min bror sa: Det finns en feber som eskalerar för varje slag
Det finns en maskin som hamrar i avstängt läge

Min far sa: Våldet är ett språk i vilket handen excellerar

Min far sa: När vi ger efter förmåga och får efter behov
Min mor sa: När vi ger efter förmåga och får efter behov
Min bror sa: När alla orättvisor och historien själv tar slut
Min mormor sa: När du är lika gammal som jag
Då ska alla orättvisor och historien själv ta slut

Min far sa: Begrav mig inte här
Begrav mig där all egendom exproprierats
Ge mig ingen gravsten, tillägna mig dina sötebrödsdagar

Min mor sa: Det är bättre att drömma att man är död
än att dö av alla drömmar som uppfinner en

Min mormor sa: Begrav mig inte här
Begrav mig där myntan växer längs med bäckarna
Duka en festmåltid, servera min godaste gryta

Min morbror sa: Kriget har aldrig tagit slut
Du har bara slutat vara krigets offer

Min mor sa: Begrav mig inte här
 Begrav mig där civilisationens fernissa flagnat
 Spotta ut mitt språk, ge mig mjölken tillbaka

Min mormor sa: När du är från en plats är den ofrånkomlig
 Du kan säga jag förändrades där
 Jag lämnade ihopsamlandet av stenar
 Eller jag var aldrig ämnad för frostiga soluppgångar
 Men du kan inte säga jag är från ingenstans
 Jag tillhör ingen plats

Min far sa: Den som reser är överflödig för platsen hon kom ifrån
 Min mor sa: Den som reser tror att hon är outhärlig för platsen hon kommer till
 Min far sa: Den som reser är överflödig för platsen hon kommer till
 Min mor sa: Den som reser tror att hon är outhärlig för platsen hon kom ifrån
 Min morbror sa: Den som reser vet ingenting om plats

Min far sa: Vi är fortfarande där, även om tiden har separerat oss från platsen
 Min mor sa: Vi har det så högt i tak som golvet förtjänar

Min far sa: Ju längre du rör dig från brottsplatsen, desto starkare
 binds du till den
 Min mor sa: Ju mer du vårdar såret, desto varigare blir det

Min mormor sa: Det du förlorar på gungorna tar du igen på karusellen

Min morbror sa: Glöm inte att du gick på dessa gator som barn
 Glöm inte att det enda som räknas i en revolution
 är döttrarnas domslut mellan diktraderna

Min mor sa: Om du inte talar till någon för vilken du kan överge språket
finns det ingen mening med att du talar

Min morbror sa: Om du inte darrar när du korsar en gräns
är det inte gränsen du har korsat

Min mormor sa: När du sätter dig i sadeln ska du hålla hårt i tyglarna
Men när de sätter sadeln på dig
då ska du galoppera

Min mormor sa: Tillhörigheten är som en spegel
Om den går sönder kan du laga den
Min mor sa: Men i reflektionen fattas en skärva

Min far sa: Eftersom ingen som tillhör dig begravts i den här jorden
tillhör den här jorden inte dig
Min mor sa: Först när du begraver mig i den här jorden
tillhör den här jorden dig

Min mor sa: Som en mumies lindor binder du upp berättelsen
Som en flod där historiens alla smutsiga vatten strömmar
Min mor sa: Tiden kommer att springa ifatt din tunga

Min far sa: Allt du skriver ska användas mot dig
Min mor sa: I sinom tid ska allting vändas mot dig

Min mor sa: Allt genomfar du på jakt efter något att vanställa
Min mor sa: Bara den rad som utlöser mina tårar
anser du värdig att nedteckna

Min mor sa: Du bygger dikten av mina tillkortakommanden
Sedan säger du att dikten inte är min att sörja

Min mor sa: Det är om dig din strupe tiger

Min far sa: Det är om dig din tystnad talar

Min mor sa: Du ska tala om det du inte förstår

och inte har kraft för

och det är inte du

och inte din botten

Min far sa: Vem blir mållös i en dikt om språket

Min mormor sa: Vem blir blottad i en dikt om begäret

Min mor sa: Vem blir förrådd i en dikt om förräderiet

Min bror sa: Priset är aldrig så högt som när du inte tror att någon betalar

Min far sa: Visa mig den som övergett sitt språk

så ska jag visa dig den som inget språk omfattar

Min bror sa: Vi är inget annat än summan av de skador språket tillfogar oss

Summan av de skador vi tillfogar

Min far sa: Tala det språk som betalar ditt bröd

Min mormor sa: Tala det språk som behåller avståndet till det som
skett i orden

Min bror sa: Tala det språk som väcker liv i maskinen

Min mor sa: Tala det språk som är värt priset för att förråda mig

Min far sa: Du är din mor upp i dagen

Du är allt din mor föraktar

Min far sa: Också i kackerlackans ögon
är den egna ungen vackrast
Min mor sa: Jag ska avlägsna sjukdomsalstrande ohyra
Mörkret ifrån människan

Min mor sa: Det finns ett barbari som aldrig förflyktigas

Min far sa: När åldern övermannat din kropp kommer den att försäga sig
När du förlorat alla förmågor återstår bara modersmålet

Min mor sa: Om du dödar mig på det här språket får du behålla det

Min far sa: Skriv att det här språket dödar dig, skriv på det här språket
Min bror sa: Du är trovärdig om de känner igen dig

Min far sa: Om du någonsin ger dem tillfredsställelsen
att få sina bilder bekräftade
tar jag min hand ifrån dig

Min mor sa: Din skillnad är orörlig och stum
Nej, din skillnad är ett frammanat monster som kräver sin tribut
Din skillnad är dömd att upprepa sin fråga

Min bror sa: Det enda språk du kan fördöma förgripelsen
på är förgriparens språk
och förgriparens språk är ett språk som uppfanns för att
rättfärdiga förgripelsen

Min bror sa: Som en medbrottsling bland dem
som en hantlangare bland dem
med fingrar skrämmande röda
av blodet från deras civilisation

Min bror sa: När självgodheten skämmer blicken
när ressentimentet förhärdar hjärtat
när oförrätter lägger sig kring munnen
Då ska du minnas ett bett genom ett annat

Min mor sa: Säg mitt namn när spottloskan landar

Min bror sa: Vi ska framhärda i att ödelägga
Vi ska vara lika känsliga som våra ömmaste punkter
Vi är inte förpliktigade att stängas mot väggar
Vi är den malande rörelsen, vi kommer att uthärda

Min mormor sa: Ett sår i gryningen där den sömnlösa natten tränger in
Ett mörker som inte kan gripas
En förnimmelse om himlar där andra månar vilar

Min mormor sa: Var är den vind som ska undsätta oss

Min mor sa: Var är den mjölk varje andetag kräver

Min far sa: Var är det ris vi bundit för våra ryggar

Min mormor sa: Kanske en dag
när myntan slår ut längs med bäckarna
möts vi och säger till varandra
att ett godare saffransris har vi aldrig smakat

Min mor sa: Kanske en dag
på andra sidan denna olyckliga lögn
möts vi och formulerar en fras
vi trodde bara var andra förunnad

Min far sa: Du ska bespråkliga min ansiktslösa längtan
Det finns ett ord som är det sista att överge människan
Imorgon är jag en stavelse närmare

Min far sa: Gör mig till sten för din slunga
gör min mun till läppar för din klagan
mina knän till din förnedrings brystna pelare

Min bror sa: Minnena frodas på marken
som ett anspråkslöst ogräs
Hur långt måste vi gräva i våra spår
för att avlyssna rötternas klagan

Min mormor sa: Ni ska förvalta deras genomträngande klang
Ni ska plantera den i en mark
som förflyttar sig i er rastlöshets takt

Min bror sa: Alla de frön som fick denna dom
att falla i denna jord och aldrig gå i blom
Det är för dem jorden ska rämna

ATHENA FARROKHZAD

SWEDEN

Athena Farrokhzad was born in 1983 and lives in Stockholm. She is a poet, literary critic, translator, playwright and teacher of creative writing. After several years of collaborative poetry projects and international collaborations she published her first volume of poetry in 2013, *Vitsvit (White Blight)* at Albert Bonniers förlag. The book circles around the topic of revolution, war, migration and racism, and how these experiences condition the lives of different members of a family. *Vitsvit* has been translated to several languages and turned into a play. The same year, her first play, *Päron*, premiered at Ung Scen / Öst.

Farrokhzad teaches creative writing at Biskops-Arnös författarskola, and has translated writes such as Marguerite Duras, Adrienne Rich, Monique Wittig and Nicole Brossard to Swedish. In 2016, her second volume of poetry, *Trado*, written together with the Romanian poet Svetlana Carstean, was published.

WHITE BLIGHT (EXCERPT)

My family arrived here in a Marxist tradition

My mother immediately filled the house with Santa knick-knacks
Weighed the pros and cons of the plastic Christmas tree
as if the problem were hers

During the day she distinguished between long and short vowels
as if the sounds that came out of her mouth
could wash the olive oil from her skin

My mother let bleach run through her syntax
On the other side of punctuation her syllables became whiter
than a winter in Norrland

My mother built us a future consisting of quantity of life
In the suburban basement she lined up canned goods
as if preparing for a war

In the evenings she searched for recipes and peeled potatoes
As if it were her history inscribed
in the Jansson's temptation casserole

To think that I sucked at those breasts
To think that she put her barbarism in my mouth

My mother said: It seems it has never occurred to you
that it is from your name civilization descends

My mother said: The darkness in my belly is the only darkness
you command

My mother said: You are a dreamer born to turn straight eyes aslant
 My mother said: If you could regard the circumstances as extenuating
 you would let me off easier

My mother said: Never underestimate the trouble people will take
 to formulate truths possible for them to bear
 My mother said: You were not fit to live even from the start

My mother said: A woman dug out her mother's eyes with her fingers
 so the mother would be spared the sight of the daughter's decline

My father said: You have a tendency towards metaphysics
 Still I schooled you in the means of production
 when your milk teeth were intact

My mother said: Your father lived for the day of judgement
 So did your mother, but she was forced to other ambitions

My mother said: In your father's sleep you are executed together
 In your father's dream you form a genealogy of revolutionaries

My father said: Your mother fed you with imported silver spoons
 Your mother was everywhere in your face
 frantically combed out the curls

My mother said: For a lifetime I envied your father's traumas
 until I realized that my own were far more remarkable

My mother said: I have spent a fortune on your piano lessons
 But at my funeral you will refuse to play

My mother took the dream out of my father's hand and said:
All this sugar will not make you sweeter
Walk a lap around the house before you take the insulin

My father said: I have lived my life, I have lived my life
I have done my share
Now nothing remains of the halcyon days of youth

My mother said to my brother: Beware of strangers
Remember that you have nothing to return to
should they become dangerous

My brother said: I had such a strange dream
That dawn died in my eyes before sleep had cleared
A humanity of sugar and slaughter
When I bid farewell to the light I knew everything

My mother said: From the division of cells
from a genetic material
from your father's head
But not from me

My father said: From the clash of civilizations
from a fundamental antagonism
from my tired head
But not from her

My father said: If it were possible to compete in martyrdom your mother
would do everything to lose
My mother said: The heart is not like the knee that can be bent at will
My father said: Even the rooster who does not crow gets to see the sun rise
My mother said: But if the hen does not lay an egg she will be served for dinner

My father said: Your brother shaved before his beard started to grow
Your brother saw the terrorist's face in the mirror
and wanted a flat iron for Christmas

My brother said: Some day I want to die in a country
where people can pronounce my name

My brother said: Do not think it is in your power to offer me
anything

...

ATHENA FARROKHZAD

ŠVEDIJA

Švedų poetė, literatūros kritikė, vertėja ir dramaturgė Athena Farrokhzad (Atena Faroksad) gimė 1983 m. Teherane (Iranas), augo Švedijoje. Debiutavo 2009 m. bendrame eilėraščių rinkinyje *Delnas*. 2013 m. išėjo eilėraščių knygelė *Baltoji siuita*, ji palankiai įvertinta, išversta į keletą kalbų, vėliau virto radijo ir teatro spektakliu. Eilėraščiai išspausdinti baltomis raidėmis juodose eilutėse. Poetė rašo apie patyrusią smurtą šeimą, karo žiaurumus, migraciją, rasizmą, egzistencinę tremtį. Stilius glaustas, eilėraščiai primena aforizmus. Yra pelniusi kelias premijas.

BALTOJI SIUITA (IŠTRAUKA)

Mano šeima atvyko čia su marksistinėm idėjom

Mano motina mums sukūrė kiekybiško gyvenimo ateitį
Visą priemiesčio vilos rūšį prikrovė konservų skardinių
tarsi lauktume karo

Mano motina sakė: Tau matyt net nesidingojo
kad iš tavo vardo kilusi civilizacija

Mano motina sakė: Vertink tai kaip žmonės stengiasi
sudėlioti tiesas kad patys galėtų jas pakelti
Mano motina sakė: Tu nuo pat pradžių nesugebėjai gyventi

Mano motina tarė: Viena moteris pirštais išlupo savo motinai akis
kad ši neregėtų dukters nuopuolio

Mano tėvas sakė: Tave traukia metafizika
O aš tave mokiau tau pasakojau apie gamybos priemones
dar tada kai tavo pieniniai dantys buvo sveiki

Mano motina tarė: Tavo tėvo sapne jums bus įvykdyta mirties bausmė
Tavo tėvo sapne jūs pratęsit revoliucionierių genealogiją

Mano tėvas tarė: Tavo motina valgydino tave importiniu sidabro šaukštu
Tavo motina visada buvo tavo veide
ji su įniršiu šukuodavo tavo garbanas

Mano motina tarė: Tavo pianino pamokoms aš išleidau krūvą pinigų
Bet per mano laidotuves tu nesutiksi pagroti

Mano motina atėmė svajonę iš mano tėvo rankų ji tarė:
Nuo cukraus saldesnis nebūsi
Verčiau apeik kokį ratą aplink namą kol neįsišvirkštei insulino

Mano tėvas tarė: Aš savo amžių atgyvenau atbuva
atlikau kas buvo man skirta
Nebeliko laimingų jaunystės dienų

Motina mano broliui kalbėjo: Saugokis svetimšalių
Atmink jeigu jie pasidarys priešiški
tu nebeturėsi kur grįžti

Mano tėvas sakė: Jeigu reiktų varžytis dėl kankinystės
tavo motina bet ką padarytų kad tik pralaimėtų
Mano motina tarė: Širdis ne kelis jos nesulenksi
Mano tėvas tarė: Ir negiedantis gaidys mato tekančią saulę
Mano motina tarė: Jei višta nedėtų kiaušinių pati atsidurtų ant pietų stalo

Mano tėvas tarė: Tavo brolis pradėjo skustis dar barzdai neprasikalus
Tavo brolis veidrodyje išvydo teroristo veidą
Jis panoro plokščiųjų replių Kalėdoms

Mano brolis tarė: Aš norėčiau numirti tokiam krašte
kur žmonės gali ištart mano vardą

Mano tėvas paklausė manęs: Kieno tėvą tu čia pavaizdavai

Mano motina paklausė manęs: Kieno motiną tu čia pavaizdavai

Mano brolis paklausė manęs: Apie kokį brolių tu čia rašai

Mano tėvas tarė: Kas turi tam bus duota
o iš neturinčiojo bus atimta ir tai ką turėjo
Mano motina tarė: Įsipilk pieno kol dar nesugišęs

Mano motina tarė: Kaip būty puiku
jei šią naktį pajusčiau
savo kalbą tavo burnoj

Mano tėvas tarė: Vienas šaukštas budeliams
vienas šaukštas išvaduotojams
vienas šaukštas alkanai miniai
Ir vienas man

Mano senelė tarė: Tavo motina kilus iš ten kur pateka saulė
Ji gimė pavasarį ir buvo pavadinta gėlės pumpuru
Tavo motina davė tau kovotojos vardą kad tave apginkluotų žiemai

Mano senelė tarė: Margache
upelių pakrantėse pavasarį sužaliuodavo mėtos
Ar užsimeni apie tai savo eilėraščiuose

Mano brolis tarė: Juodas apyaušrio piene, mes tave geriame naktį

Mano brolis tarė: Praeitis yra piktnaudžiavimas kuris niekada neišsipildys

Mano motina tarė: Tu parašyk taip
Mano motina viską dėl manęs paaukojo
Aš turiu būti jos verta
tai ką rašau turi būti teisybė

Mano senelė tarė: Rašyk šitaip
Kalba ir motina labai panašios
jos apie viską meluoja

Mano motina tarė: Kiekviena šeima turi savo istoriją
bet kodėl ją pasakojant
taip norisi viską sudarkyti

Mano motina tarė: Tavo šeima niekada neatsigaus nuo melo kuris įpareigoja
Mano tėvas tarė: Tavo šeima jau niekada nevakaros ant namo stogo
kai atlėgsta kaitra
Mano brolis tarė: Tavo šeima niekada neatsigaus kaip rožės po gaisro

Mano senelė tarė: Viskam yra tinkamas laikas po dangumi
net vakaroti ant stogo kai atlėgsta kaitra

Mano senelė sakė: Pistacijos bedančiui
rožančius bedieviui
kilimas benamiui
o motina tik tau

Mano tėvas kalbėjo: Darbas bedarbiams
alga jos negaunantiems
popieriai jų neturintiems
o tėvas tik tau

Mano brolis sakė: Laidai belaidžiams
organai bekūniams
transfuzija beširdžiams
o brolis tik tau

Mano motina tarė: Deguonis mirusiems
vitaminai abejingiems
protezai bekojams
o kalba tau

Mano motina sakė: Aš atgausiu kas man priklauso
Tu pasitiksi mirtį praradusi savo kalbą
Bežadė atėjai bežadė išeisi

Mano tėvas tarė: Aš rašiau apie duoną ir teisingumą
 Kol badaujantis galėjo skaityti
 šriftas man neturėjo reikšmės
 Mano tėvas tarė: Serifai bado man pirštus

Mano tėvas sakė: Kai atleisi tam kuris tave įskundė suprasi kas yra smurtas

Mano tėvas tarė: Yra tokių kurie buvo nužudyti auštant net gerai neprabudę
 Mano motina tarė: Buvo ir tokių kurie sumokėjo už kulkas
 kad galėtų palaidoti savo dukteris

Mano motina tarė: Į kokio nugalėtojo tamsą nusviedė mus šita pergalė

Mano brolis tarė: Manęs čia nelaidok
 Palaidok ten kur rimbo kirčiai virtualūs

Mano dėdė kalbėjo: Tu viską pamirši
 tik atmintį visada prisiminsi
 Gerai atmenu kol karas mano dantim kramtė karius
 Mano gerkle rėkė agitatorius

Mano dėdė tarė: Dėl nuolaidžių mano pečių
 dėl mano šypsenos
 Dėl tos akmenų krūvos kuri kažkada buvo mano namas

Mano dėdė sakė: Nerasi kūdros kurioj karas nebūtų mazgojęs kruvinų savo rankų

Mano motina sakė: Kodėl jie šaukėsi dievo užlipę ant namo stogo
 Negi jau pamiršo kad dievas laikė rimbą
 kai jų motinos buvo kankinamos

Mano brolis tarė: Aš noriu žinoti kas dėl manęs buvo žeminamas
 Kurie giminės per mane nukentėjo
 ir kokios represijos manęs laukia
 Mano dėdė tarė: Kas bus su mumis kai iškovosime savo laisvę
 tom pačiom priemonėm kuriom buvom įkalinti

Mano brolis tarė: Su džiaugsmu įsakinėsime užuot keliaklupsčiavę

Mano tėvas tarė: Smurtas yra ypatinga rankų kalba

Mano tėvas kalbėjo: Kai duosime pagal sugebėjimus o gausime pagal poreikius

Mano motina sakė: Kai duosime pagal sugebėjimus o gausime pagal poreikius

Mano brolis tarė: Kai išnyks visos neteisybės ir net pati istorija

Mano senelė tarė: Kai tu būsi tokia sena kaip aš

Tada ir išnyks visos neteisybės ir net pati istorija

Mano tėvas tarė: Manęs tu čia nelaidok

Palaidok mane ten kur eksproprijauta visa nuosavybė

Nestatyk man paminklo, dedikuok man laimingas savo dienas

Mano motina tarė: Verčiau svajoti kad esi mirus

nei mirti nuo svajonių kurias kažkas sukūrė

Mano senelė tarė: Nelaidok manęs čia

Palaidok ten kur mėtos auga upelių pakrantėse

Paruošk vaišes patiek mano skaniausių valgių

Mano dėdė tarė: Karas niekada nesibaigs

Tik tu jau nebebūsi karo auka

Mano motina tarė: Nelaidok manęs čia

Palaidok ten kur suaižėjęs civilizacijos lakas

Išspjauk mano kalbą grąžink mano pieną

Mano tėvas tarė: Kuo labiau tolsti nuo nusikaltimo vietos

tuo labiau prie jos prisiriši

Mano motina tarė: Kuo labiau gydai savo žaizdą tuo labiau ji pūliuoja

Mano motina tarė: Jeigu niekam neperduosi savo kalbos

tavo kalbėjimas bus beprasmis

Mano dėdė tarė: Jei nedrebi pereidamas sieną

tai kirtai ne sieną

Mano senelė tarė: Kai sėdi balne stipriai laikyk vadeles
O jei save pabalnosi
lėk šuoliais

Mano tėvas tarė: Šitoj žemėj nepalaidota nė vieno iš tavo artimųjų
todėl šita žemė ne tavo
Mano motina tarė: Kai šitoj žemėj palaidosi mane
šita žemė bus tavo

Mano motina tarė: Tavo pasakojimai kaip juostom apvyturiuotos mumijos
Kaip upė kuri plukdo purviną istorijos vandenį
Mano motina tarė: Laikas pasiglemš tavo liežuvį

Mano tėvas sakė: Tai ką tu rašai bus panaudota prieš tave
Mano motina sakė: Kada nors visa tai atsigręš prieš tave

Mano motina tarė: Apie tave tyli tavo gerklė

Mano tėvas tarė: Apie tave kalba tavo tylėjimas

Mano tėvas tarė: Parodyk man tą kuris išsižadėjo savo kalbos
ir aš tau parodysiu tą kurio nesaugo kalba

Mano brolis tarė: Mes pilni skriaudų kurias mums padarė kalba
O kiek skriaudų mes jai padarėm

Mano tėvas tarė: Kalbėk ta kalba kuri tau sumoka už duoną

Mano brolis tarė: Kalbėk ta kalba kuri mašinoms įpučia gyvybę

Mano motina tarė: Kalbėk ta kalba kuri būtų verta kad mane išduotum

Mano tėvas tarė: Tu esi savo motinos paveikslas
Tai ką tavo motina niekina

Mano tėvas tarė: Savas vaikas
ir tarakonui gražiausias

Mano motina tarė: Žiaurumas niekada neišnyks

Mano tėvas sakė: Kai metai prislėgs tavo kūną kai jis nebenorės tavęs klausyti
Kai jėgos apleis tau dar liks gimtoji kalba

Mano motina sakė: Jei šita kalba žadi mane nužudyti tegul ji bus tavo

Mano tėvas sakė: Parašyk kad šita kalba žudo tave, parašyk tai šita kalba
Mano brolis tarė: Jeigu jie tave atpažintų tu esi patikima

Mano brolis sakė: Nusikaltimą tu gali pasmerkti tik nusikaltėlių kalba
ji tam ir sukurta kad pateisintų nusikaltimą

Mano senelė tarė: Ar dar sulauksime palankaus vėjo

Mano tėvas tarė: Kur dingo tie ryžiai kuriuos nešėm ant nugarų

Mano senelė tarė: Galbūt vieną dieną
kai upelių pakrantėse sužaliuos mėtos
mes susitiksim ir vienas kitam sakysim
tokių skanių šafraninių ryžių niekur nerasi

Mano tėvas sakė: Paversk mane akmeniu savo svaidyklei
mano burną paversk lūpom savo skausmui
kelius mano paversk sulaužytais tavo pažeminimo stulpais

Mano brolis kalbėjo: Tarsi piktžolės
veša prisiminimai
Kiek teks rausti paliktą mūsų pėdsaką
kad išgirstume šaknų balsą

Mano senelė tarė: Jūs ir saugosit tą skvarbų jų balsą
Vėl jį sodinsit į žemę
kuri visur keliaus su jumis

...